

Maj - veliki traven
2024

št. 5

BISER

Letnik XXX

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

Poklicani, da sejemo upanje in gradimo mir

***Zbudimo se iz spanja, stopimo iz brezbržnosti,
odprimo zapave ječe,***

v katero smo se včasih zaprli,

***da bo vsak izmed nas mogel odkriti
svojo poklicanost v Cerkvi in v svetu***

ter postati romar upanja in tvorec miru!

Navdušimo se za življenje

in se posvetimo ljubeči skrbi za tiste,

ki so ob nas in za okolje, v katerem živimo.

Ponavljam vam: imejte pogum za sodelovanje!

Don Oreste Benzi, neutruden apostol ljubezni,

ki je bil vedno na strani najmanjših

in najbolj nezaščitenih,

je ponavljal, da nihče ni tako ubog,

da ne bi imel česa dati in noben tako bogat,

da mu ne bi bilo treba ničesar prejeti.

*(Poslanica svetega očeta Frančiška
za 61. svetovni dan molitve za poklice)*

DUHOVNA MISEL

V molitvi se učiti sprejemati življenje

Mesec maj, mesec cvetenja in rož, je Marijin mesec, čas šmarnične pobožnosti.

Marija, Božja in naša Mati, je v luči vere, v drži molitve odkrivala zadnji in globlji pomen dogodkov, ki so se ji zgodili. Ti dogodki so bili za Marijo resnično zapleteni, nerazumljivi in težki. Samo pomislimo: skrivnostno Kristusovo spočetje, rojstvo, to, da ljudje niso sprejemali Jezusa, strašno trpljenje ob spremljanju sina na križevem potu. Vse to se nikakor ni zdelo podobno blagoslovu, ki ga je izrekel angel Gabrijel ob oznanjenju.

Marija pa prav po molitvi, po preišljevanju v srcu spoznava, da se z zapletenimi in njej nerazumljivimi dogodki piše zgodovina, nad katero bedi in

stoji Bog. S tem nam Marija daje zgled, da bi tudi mi skupaj s Kristusom v molitvi gledali na dogajanje v našem življenju in okrog nas. Velikokrat ne moremo spremeniti dejstev in ljudi, lahko pa spremenimo naš pogled, da bo ta v luči vere.

Poglobljeno razmišljanje, molitev bosta tudi nam, kot Mariji, pomagala drugače pogledati na dogodke našega življenja. Ko gledamo v Božji luči, v drži molitve, je dogajanje v našem življenju in okrog nas veliko manj kaotično in nesmiselno, saj Bog bdi nad nami in vodi naše življenje, kakor je vodil Marijino.

Moliti pomeni, da za dogodki v življenju in v svetu odkrivamo Božje delovanje in sporočilo. To pomeni, da odkrivamo odgovore na vprašanje: »Kaj mi hoče Bog s tem, kar se zgodi, povedati?«

V maju, v letu molitve, naj nas Marija tudi po šmarnični pobožnosti uči v molitvi sprejemati življenje.

Alojz Bek, žpk v pokoju

Jezusov vnebohod

*Nisem več na svetu; oni so na svetu ... Ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno kakor midva.
(prim. Jn 17,11)*

Ko živimo kot bratje in sestre, pričujemo o Božjem očetovstvu. Občestvo ni neko bolj ali manj mirno sožitje, niti obvezno ali ustrezno sobivanje, niti neka skupinska spojitev, ki bi oblikovala »pleme«, temveč je odprt »ekosistem«. Družina, kjer človek diha svežino evangelija. Prostor, kjer različnost postane bogastvo in kjer se

človek uči preko besede in odpuščanja zaustaviti tekmovalnost in nasilje. Ognjišče, kjer je vsak sprejet s tem, kar je, in za to, kar je.

Hiša, kjer je mali človek deležen pozornosti in skrbi in kjer vsakdo potrebuje druge. Življenjsko okolje, prostor, kjer se ne prepoznamo po interesu, učinkovitosti, znanju, moči ali bogastvu ..., temveč po »čisti pozornosti do drugega«. To bratstvo, ki je občestvo, je sestavni del poslanstva. Prvenstveno poslanstvo Cerkve je, da omogoča živeti vero kot izkustvo skupnosti!

Binkošti - sveti duh nas utrjuje v ljubezni

Božič, velika noč in binkošti so trije temeljni stebri cerkvenega leta, ki ob njih, majhni in slabotni, črpamo vedno novo moč. Naši nebogljeni človeški naravi dajejo nadnaravno radost, zmagovitost in živo ljubezen. Tako vse bolj dozorevamo v polnost človeka po Božji zamisli.

Sveta Trojica je velika skrivnost. Vendar je človek poklican,

da v svoji težnji po Božjem vedno bolj ponika vanjo. Ne le spoznavno, temveč tudi s hotenjem in z vso svojo stvarno bitjo in dejavnostjo.

Bistvo Boga je ljubezen in tudi bistveno razmerje med posameznimi Božjimi osebami označuje ena beseda: ljubezen. Sveti Duh, ki izhaja iz Očeta in Sina (po Sinu), je v podobi binkoštnega ognja (Apd 2,1-4) razodel bistvo svoje osebnosti, ki je osebna ljubezen med Očetom in Sinom.

Sveti duh nas tako skozi binkoštni praznik usmerja predvsem k prvi in glavni kreposti: k ljubezni.

Na prve Binkošti so bili apostoli napolnjeni s Svetim Duhom in njegovo ljubeznijo. Sveti Duh jih je posvetil in obdaroval s svojimi darovi. Tako so bili pripravljene na svoje apostolsko delovanje in izpolnjevanje Kristusovega naročila, naj gredo po vsem svetu in oznanjajo evangelij, krščujejo v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha, odpuščajo grehe in izpolnjujejo zapoved ljubezni (Mt 28,16-20; Jn 20,21-23). Polni veselja, zaupanja in

Božje moči so se po tem posvečenju apostoli predali utrjevanju Božjega kraljestva. Zaživela je Cerkev, ki živi in deluje in se razširja med narodi vsega sveta – vse do danes. Z binkoštni se je tako začela doba Svetega Duha, ki s svojo ljubeznijo posvečuje celotno človeštvo.

Ob prazniku Svetega Duha se tudi mi z vsem zaupanjem obrnimo k velikemu Tolažniku in Sejalcu ljubezni ter ga prosimo, naj razprši in v nič razblini vse stanske klice sovraštva in naj v človeška srca vsadi resnično Božjo ljubezen.

Šmarnicam v letu molitve na pot: vsi smo v isti škatli

»Ni dobro za človeka, da je sam« (1 Mz 2,18).

Že prve svetopisemske vrstice povzamejo eno od človekovih glavnih lastnosti, namreč globoko potrebo po bližini, skupnosti, občestvu, s katerim si lahko deli življenje, kar pomeni njegove vzpone in padce, smeh in jok, strah in pogum.

Človek je pač bitje odnosov in zaradi njih obstaja ali pa ga ni. Ravno zato je tudi Jezus za glavni poudarek krščanske vere naredil skupnost. Prav ta in samo ta omogoča, da je Jezus še vedno prisoten na zemlji, sredi naše trde konkretnosti.

Takole je rekel:

»Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi« (Mt 18,20).

Prav te zadnje Jezusove besede tudi razlagajo, kako nekaj pomembnega je za človeka molitev. Seveda ne, če jo razumemo kot blebetanje, kot besedo, namenjeno izpolnjevanju dolžnosti, ali pa

kot nekaj, kar nam v smislu principa »daj-dam« zagotavlja Božje simpatije.

Kajti pomen molitve seveda ni v vplivanju na Boga, da bi si ta premislil ali da bi nas imel malce bolj rad, njegova ljubezen je enako močna do tistih, ki molijo, in do tistih, ki ne, marveč v tem, da molitev nekaj stori v človeku samem.

Njega spremeni, ne Boga, in sicer tako, da ga postavi v občestvo, v skupnost. Nismo sami. To je glavno sporočilo, ki nam ga dajejo molitve; sporočilo, ki hkrati tolaži in naklanja odgovornost. Nismo sami, vedno je nekdo, ki moli in skrbi za nas. Pa tudi nismo sami, ker je vedno nekdo, ki potrebuje našo molitev, našo bližino.

In tako se najdemo, kakor v škatli svojega življenja, popisani na obeh straneh, vsak s svojo zgodbo, vsak s svojo prošnjo, zahvalo, tožbo, tišino, naše življenje jih piše. In tam, sredi naših molitev, je Jezus med nami.

Tako moramo razumeti tudi letošnjo Mohorjevo Škatlo, šmarnice, ki v »letu molitve«, kot ga je poimenoval papež Frančišek v pripravi na jubilejno leto 2025, pripovedujejo lepo zgodbo o tem, kako lahko neka preprosta ideja, polna ljubezni in želje po takšnem združevanju »v Jezusovem imenu«, ustvari skupnost, v kateri lahko vsakdo, ne glede na to, koliko je star, kako močna je njegova vera, kako težko življenje ima, najde svoj prostor in v kateri ima vsakdo nekoga, za kogar lahko naredi kaj dobrega.

Tudi sicer so šmarnice namenjene temu, da bi v našem individualizma polnem času pod Marijinim plaščem poiskale možnosti, da srce spregovori srcu, da se kot ljudje v molitvi poiščemo in najdemo.

Toda prav te šmarnice v sebi nosijo tudi potencial za posnemanje, da tudi starši, vzgojitelji, pastoralni delavci najdemo nove ideje za to, kako mladim rodovom, pa tudi sebi, približati nekoliko pozabljeno umetnost molitve. Dejavnost, ki spreminja svet tako, da spreminja nas.

Vsi smo v isti škatli. In prej, ko se bomo tega zavedali, prej bomo razumeli, kako nekaj lepega in velikega je za nekoga in z nekom moliti. Napisati listek, biti iskren, res pristen, kakršen sem v resnici, ter ga položiti k vsem drugim, za katere morda niti ne vemo, da bijejo iste bitke, da jokajo enake solze, da se tako kot mi trudijo iti za Jezusom.

Ker ta »škatla«, tako pravijo šmarnice na koncu, tako postane Jezusov kelih, iz katerega »lahko pijemo, kadar smo prešibki, preveč žalostni, preveč na tleh, se čutimo nevedne, spregledane in pozabljene.« In že samo vedeti, da je v našem življenju mogoče piti iz njega, je nekaj neprecenljivega. Ko bomo torej v kelih dali svojo kapljico, se bomo tudi odžejali.

Da, tako čudežna stvar je molitev. Naj vas preprosta škatla za čevlje kot listek sprejme vase.

Edi Vajda, žpk

ŠMARNICE

Šmarnice bodo v cerkvi vsak dan zvečer, razen ob nedeljah:

V Kotljah ob 17.30, na Ravnah ob 18.30

Tik pred velikim finalom šolskega leta, preden se »vsujejo« zadnje kontrolke, testi in spraševanja, sestra Marta otroke v župniji povabi na druženje ... na sredi mize je nenavadna škatla. Sestra Marta otroke povabi, naj na listke napišejo svoje razmisleke, doživetja, stvari, ki jih vznemirjajo ali radostijo, kaj, za kar prosijo ... Otroci drug za drugim v skupno škatlo molitve potiskajo listke ...

V letu molitve bomo ob šmarničnem branju Skupaj z otroki spoznavali, da je molitev lahko zahvala, prošnja ali slavljenje, da je drugačna pri vsakem človeku, vedno pa globoko povezana z njegovim notranjim doživljanjem. V iskrenih, humornih, ganljivih in navdihujočih zgodbah, izročeni naši nebeški Materi Mariji, se prepozna vsak otrok, pa tudi odrasli bodo našli kaj zase. Vsi skupaj se bomo na koncu povezali v molitveno skupnost, ki jo simbolizira kelih molitve – kelih, ki ga vsi polnimo in v trenutkih stiske vsi iz njega pijemo.

Vabljeni!

ZGODILO SE JE

Pohod Kolpingove družine na Brinjevo goro nad Zrečami

Kolpingova družina Zreče pripravlja tradicionalni pohod iz Zreč na Brinjevo goro k cerkvi Matere Božje na velikonočni ponedeljek. Zbrali smo se v Zrečah pri cerkvi sv. Egidija in po pozdravu predsednice KD Martine Petelinek ter duhovnika Petra Leskovarja odpravili na pot. Vseskozi nas je na poti spremljala spomladansko prebujajoča narava v raznobarnih cvetovih.

Nekje na sredini poti smo se ustavili pri lepo ohranjeni kmečki hiši, katera ima na tramu v sobi hiše lepo izsekano letnico MDCCCVIII (1808). V njeni notranjosti so lepo razstavljeni stari predmeti, ki so bili v uporabi in so dan današnji že skoraj pozabljeni.

Ob prihodu k cerkvi Matere Božje so nas lepo pozdravili zvonovi in nas povabili k slovesni sv. maši. Mašo smo sooblikovali člani Kolpingovih družin, vodil pa jo je naš duhovni vodja Igor Ignacij Novak s somaševanjem domačega župnika Petra Leskovarja, s kora pa je dal pečat s petjem domači župnijski pevski zbor.

Po končani maši smo se še nekaj časa družili pred cerkvijo, nakar nas je pot vodila naprej do cerkve sv. Martina iz 14. stoletja, ki je bila v celoti obnovljena pred 15. leti in je lep

ZGODILO SE JE

spomenik na vrhu hribčka. V njej si lahko ogledamo lep baročni oltar in poseben »Jožefinski« križev pot. Na fasadi cerkve vidimo t. i. »Martinovo stopinjo«, ki nas opozarja na romarsko pot sv.

Martina Tourskega, katere ena kontrolna točka je tudi ta cerkev v Sloveniji.

Izidor Jamnik

Maša za pokojne člane Kolpingove družine in predavanje o Jakobovi poti

Mašo je daroval gospod Edi Vajda. Mislim, da je to kulturno dejanje, znak spoštovanja in hvaležnosti. Petje je pri maši obogatila gospa Marjana Herman na klaviaturah, skupaj s Petro, ki je izbrala lepe pesmi za to obdobje.

O Jakobovi romarski poti sem vedela le to, da je zelo naporna, vsak dan je potrebno prehoditi vsaj 20 ali več kilometrov. Za najbolj obiskano pot, ki poteka iz Francije čez Pireneje, moramo prehoditi 800 kilometrov. Tisti, ki to zmorejo, doživijo veliko lepega.

Gospod Drago Rudel je bil na romanju že petkrat, le enkrat ni prehodil načrtane poti. Predstavil je različne poti, ki vodijo v Santiago iz različnih

smeri. Ob obilni fotografski prezentaciji smo slišali zanimive komentarje in prigode, ki so se pripetile.

Ob prečkanju Pirenejev je povedal, »da je bilo tako, kot bi šel iz Kotelj čez Uršljo goro v Šoštanj.« Vreme se je med potjo po različnih pokrajinah spreminjalo od mraza in snega pa vse do vročine z veliko sonca.

Na fotografijah smo videli velika žitna polja v mnogih barvah, dišeče evkaliptusove gozdove, mnoge kraje s slikovito staro arhitekturo ter cerkve v romanskem in gotskem slogu, nekatere stare že čez 800 let. Romarji se zvečer ustavijo v preprostih prenočiščih na skupnih ležiščih, kjer dobijo

ZGODILO SE JE

posteljo in toplo vodo tudi za ceno desetih evrov, hkrati ponudijo tudi preprosto večerjo, ki prav tako pripada romarski ceni.

Na poti se srečujejo ljudje – romarji iz vsega sveta, nekateri imajo za seboj nenavadne usode, drugi pa so se na pot podali z mnogoterimi željami in upanji. Na cilju – na dvorišču pred Jakobovo cerkvijo, se tako vsakodnevno zbirajo velike množice romarjev, ki priromajo iz različnih koncev teh poti. Katedrala je seveda veličastna

in z bogato notranjostjo ter posebno svetlobo, hkrati pa še spomnimo, da je Sveti Jakob tudi zavetnik Španije.

Hvaležni moramo biti za tak večer. Gospod Drago ima ogromno znanja, ki ga zna tudi posredovati poslušalcem na preprost in imeniten način.

Kot je bilo napovedano, je bila na koncu čajanka, a ne samo s čajem, ampak tudi z zelo dobrim raznovrstnim pecivom, ki so ga z veliko dobre volje pripravile članice domače Kolpingove družine.

Marija Hojnik

LETO MOLITVE

Slavimo vstalega gospoda

Tokrat spoznajmo bistvene oblike krščanske molitve ter jih skušajmo čim bolj vključevati pri osebni in tudi skupinski molitvi.

• Sveto pismo nam pove, da molitev ni samo prošnja, je tudi zahvala in še več, je adoracija (češčenje, slavljenje), je tudi kesanje oziroma prošnja za odpuščanje. To so bistvene oblike krščanske molitve.

• Človek, ki čuti težo greha, se na Boga obrača s kesanjem in upa na Božje usmiljenje in Njegovo pomoč.

• Človek, ki čuti hvaležnost, moli zahvalno molitev. Potrebna je vadba v zahvaljevanju. Treba je odkrivati Božje darove in njegovo dobroto. Lahko se je zahvaliti za lepo, veliko teže, a zelo pomembno se je zahvaliti za bolečine, neuspehe, razočaranja ... Takšno zahvaljevanje nas uči živeti in nas usposobi, da preživimo v lepih in težkih trenutkih.

• Človek, ki trpi ali čuti svojo majhnost, se obrača na Boga s prošnjami. Jezusov nauk o prosilni molitvi je jasen: »Vse, kar boste prosili z vero, boste prejeli« (prim. Mt 21,22). So pa tudi prošnje, ki jim Kristus ne bi dal soglasja. Preden kaj prosimo, se vprašajmo, ali bi Jezus prosil to

zame.

• Človek, ki občuduje Božjo veličino in dobroto, se obrača nanj s slavilno molitvijo, adoracijo oziroma češčenjem. Slavljenje je najvišja stopnička v približevanju Bogu. Ko Bogu dajemo čast in slavo, izstopamo iz lastne zaprtosti, priznavamo svojo odvisnost od njega in se odpiramo za prejem milosti. Pri slavljenju je zelo pomembna tudi tišina, ko preprosto samo zrem v Rešnje telo in prisluškujem, kaj mi On govori.

RAZMISLEK IN SPODBUDA

Razmislimo: Katere oblike molitev največkrat prakticiramo v svojih osebnih molitvah in katere oblike molitve največkrat uporabimo, ko se zberemo k skupni molitvi?

Skušajmo v svoje osebne in skupne molitve čim bolj vključiti različne oblike! Prisluhni sebi, svojemu srcu in kar je v srcu, s tem pridimo pred Gospoda. Tako bo naša molitev postala osebna, globoka in ne bo samo ponavljanje molitvenih obrazcev.

Katehistinja Marija

01. maj, sreda – Jožef delavec – začetek šmarnic

04. maj, sobota – ob 17.30 sv. maša v čast sv. Florjanu, zavetniku gasilcev

5. maj, nedelja – srečanje za starše, pogovor o praznovanju prve spovedi in obhajila, ob 18.30 v cerkvi, najprej sv. maša, nato sestanek

06. maj, ponedeljek – ob 20.00 priprava na krst na Ravnah v župnijskem domu

07. maj, torek – dan celodnevnega češčenja, ob 12.00 izpostavitve Najsvetejšega, zaključek ob 17.30, blagoslov in sv. maša

8. maj, sreda – srečanje za starše, pogovor o praznovanju prve spovedi in obhajila, ob 17.30 v cerkvi, najprej sv. maša, nato sestanek

09. maj, četrtek – Gospodov vnebohod, sv. maša ob 17.30

11. maj, sobota – ob 9.30 spoved prvoobhajancev in njihovih staršev

19. maj, nedelja, Binkošti – ob 10.00 slovesnost prvega sv. obhajila

30. maj, četrtek, zapovedani praznik Sv. Rešnjega Telesa – ob 17.30 procesija z najsvetejšim, nato sv. maša

31. maj, petek – ob 17.30 zaključek šmarnic

09. junij, nedelja – ob 09.00 zahvalna sv. maša ob zaključku verouka

09. junij, nedelja – ob 16.00 v župnijski cerkvi na Ravnah zahvalna slovesnost zakonskih jubilarantov

Dostojanstvo božjega otroštva sta prejela

1. Lin Zavolovšek; 2. Tamše Nik

H Gospodu po večno plačilo so odšli:

3. Dvornik Rudolf, 80 let, Podgora 19;
4. Krautberger Marija, 69 let, Javornik 71;
5. Rožej Franc, 72 let

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik Kobolt, Janez Gorenšek, Kristina Grabner
Naklada 70 izvodov